

MOTERŲ DIRVA

MĖNESINIS ŽURNALAS, LEIDŽIA A. L. R. K. MOTERŲ SĄJUNGA.

TOMAS VI

Vasario-February,

1923

No. 2 (78)

Entered as second Class Matter Nov. 30, 1918 at P. O. Chicago, Ill.
Under act of March 3, 1879.

"Moterų Dirva" (Women's Field).
Published monthly by A. L. R. K.
Moterų Sąjunga (Lith. R. C. Wo-
men's Alliance of America).

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$2.50
Six Months	\$1.50
Single copy	.20
In foreign countries yearly	\$3.00
Six Months	\$1.75
Single copy	.25

"MOTERŲ DIRVA"

917 W. 33rd St., Chicago, Ill.

"MOTERŲ DIRVA"

Moterų mėnesinis žurnalas
Leidžia A. L. R. K. Moterų Sąjunga
KALIA:

Suv. Valstijose metams	\$2.50
Pusmečiui	\$1.50
Vienas egz.	.20
Užrubežyje metams	\$3.00
Pusmečiui	\$1.75
Vienas egz.	.25

"MOTERŲ DIRVA"

917 W. 33rd St., Chicago, Ill.

Šv. Kazimiero Sėsėrimas — į talką.

Jei kas paklaustų mus, ką mes sa-
vo tautoje turime labiausia brangin-
ti, be abejo turėtume atsakyti, kad
tai Šv. Kazimiero sėsėris. Visi jas
myli, visi jas brangina už jų didelį
pasišventimą ir gražų, brangų darbą,
kurį jos Dievo garbei ir tautos labui
dirba. Jau tukstančiais jaunų žmonių
išleido jos į pasaulį iš savo mokyklų,
išmokinusios juos mylėti Dievą ir sa-
vo tautą. Dabar jos veda 13 parapi-
jinių mokyklų, kur mokipasi apie
6,000 vaikų, užlaiko mergaičių aka-
demiją (4 skyriai High School ir 4—
komercijos), be to, dar novicijatą ir
pradedamąją mokyklą prie vienuoly-
no su 130 vaikų. Kasmet vis pribuna
joms tai po vieną, tai po dvi nauji
mokykli. Ačiu Dievui, auga ir sėsėrų

skaičius. Dabar Amerikoje yra sėsė-
rų, padariusių profesiją 107, naujo-
kių 38, kandidačių 20. Viso 165. Lie-
tuvoje tikrų sėsėrų 4, naujokių 18,
kandidačių 16. Viso 38.

Tokiu budu visa Šv. Kazimiero
šeimynėlė susideda šiandie iš 203
lietuvačių.

Dievo globojamos, žmonių mylimos
— mūsų Kazimierietės auga kaip ant
mielių.

Tiesa, keletas sėsėlių jau ilsisi po
žeme. Pakirto jas mirtis jų skaiščio-
je jaunystėje: nuo persidirbimo pri-
kibo džiova ir reikėjo skirtis be laiko.
Tai aukos mūsų tautos vargingo gy-
venimo. Mums gaila jų. Bet jos grei-
čiau negu kitos rado savo tikrą lai-

mę. Užtat nors gyvoms palengvinkime jų naštą.

Dabar joms labiausia reikia erdvos koplyčios, kur galėtų visos ir su savo mokiniais sutilpti. Dabartinė; pastatytoji nuo pradžių koplyčia, tesutalpina vos apie pusę šimto.

Be to, gyvai reikalinga svetainė, kurios neturi. O juk Kazimierietės senai jau pagarsėjo mūsų išeivijoje, kaip rimčiausios ir gabiausios kėlėjos mūsų scenos dailės. Taigi šiam reikalui seserys ir kviečia į talką visus savo prietelius, sudaryti plenai pastatyti bažnyčiai, kur manoma turėti apie 500 sėdynių su svetaine apačioj, kur būtų apie 800 sėdynių.

Mūsų Federacija pereito rudens Kongrese nutarė Šv. Kazimiero dienai sumobilizuoti visas savo pajėgas Šv. Kazimiero seserims į talką padėti pastatyti joms patogią bažnytelę. Šv. Kazimiero seserų vajui skiriama visas kovo mėnesis. Prasidės nedėdieny nuo Šv. Kazimiero, kovo 4 dienos ir baigsis nedėdieny, balandžio 1 d.

Bet Šv. Kazimiero dieną kuo iškilmingiausia paminėkime. Tam laikui sustabdykime visokius kitokius vėjus ar rinkliavas, o visi eikime į talką savo sesutėms.

Vajaus pasisekimas daugiausia prigulės nuo užuojautos ir pagalbos mūsų gerbiamųjų kun. klebonų. Bet jų raginami ir mes visi neatsisakykime nuo darbo ir nuo aukų. Atskirkime kiekvienas savo mezliavą, o kai visi dėsimė, tai sudėsimė gražių pinigų kruvą.

Prityrusius kolektorius prašome ir šiam šventam veikalui padirbėti. Visos gautos aukos turi būti surašomos, pakvituojamos ir pasiunčiamos per Federacijos centrą seserims. Centras skelbs visas aukas, gi seserys savo kartomis maldomis atsidėkos. Norintieji gali siųsti aukas ir tiesiai

seserims (2601 W. Marquette Road, Chicago, Ill.). Federacija priduos seserims vardus, pavardes ir adresus visų aukotojų, bent tų, kurie aukos nemažiau, kaip po \$1.00, jeigu tik centras iš skyrų gaus tuos adresus.

Tad broliai ir seserys, visi į talką šventam darbui.

Fed. Valdyba.

REMKIME FEDERACIJOS "VAJŲ," NAUDAI ŠV. KAZIMIERO VIENUOLYNO.

A. L. R. K. Federacijos praeitame Seime buvo nutarta rengti "Vajų" naudai Šv. Kazimiero Vienuolyno. Vajus prasidės Šv. Kazimiero dienoje, 4 d. Kovo, 1923, ir tęsis per visą Kovos mėn. Są-gos VIII-tas Seimas užgyrė tą Vajų ir prižadėjo sulyg išgalės remti. Taigi dabar stokim į darbą ir pasidaruokime tam svarbiam reikalui. Šv. Kazimiero vienuolės skleidžia apšvietą tarpe žmonių, jos pasišventusiai mokina mūsų jaunimą, viso to kas yra dora ir gera. Seserys Kazimierietės auklėja ir mokina mums talkininkų, inteligentų, kurių mūsų tarpe labai truksta. Seserys Kazimierietės remia savo gražiais ir naudingais raštais mūsų organą "Moterų Dirvą."

Taigi laikykim sau už priedermę pasidaruoti laike vajaus. Kiekviena kuopa lai stengiasi surengti prakalbas arba parinkti aukų tarpe žmonių Vienuolyno Koplyčiai, labai gerai, būtų, kad są-tės krelptųsi prie savo klebonų prašydamos, kad minėtoje dienoje būtų renkamos aukos bažnyčiose tam gražiam tikslui.

Visos kaip bitutės stokim į darbą ir rėmkime tą praklaų užmanymą,

kuris atneš didelę naudą Šv. Kazimiero Vienuolynui ir podraug parodys, kad mes užjaučiame Seserų Kazimieriečių darbams.

M. Jokubaitė,
Mot. Są-gos Centro pirm.

PRAŠALINKIME IŠ SAVO TARPO PAVYDĄ.

Tankiai ateina mintis galvon, kodel mūsų organizacija taip silpnai auga? Rodosi, turėtų būti skaitlinga narėmis, nes juk tai viepintėlė lietuvaičių katalikių organizacija šioje šalyje. Bet štai teko patėmyti vieną negeistiną apsireiškimą tarpe narių, butent, pavydą. Kiekvienas žmogus, net ir mažas kudikis turi šiek tiek pavydo, kurį laikas nuo laiko, noroms ar nenoroms parodo. Tarpe sąjungiečių pavydas taipgi plačiai savo šaknis bando skleisti ir trukdyti augimą organizacijos.

Laike susirinkimų tenka nugirsti tokie išreiškimai: "Jei Ona priklausys prie Moterų Są-gos, tai aš, Marijona, nesirašysiu jon. Ona-gi sako: "Jei Marijona prigulės, tai aš nepri-gulėsiu"... Tas labai tankiai atsikar-

toja. Vis tai kokių mažmožių arba ypatiškumų delei. Taipgi tenka girdėti, kad buk tai Centro valdyboje randasi narių, kurios tai ar tai nepatinka. "Aš tik tada dirbsiu, jeigu tą ar kitą valdybos narę prašalins." Gaila, kad pavydas mūsų tarpe pradėjo savo piktžoles sėti.

Brangios sesutės, prašalinkime pavydą iš savo tarpo, mūsų organizacijoje yra vietos del visų, kurios tik nori būti sąjungietėms ir kurios nori dirbti jos labui. Dirva visoms yra labai plati. Mes juk daugiau galime nuveikti dirbdamos meilėje ir sutikime.

Taigi, nebukime it maži vaikai, kuomet mušasi už saldainę arba už baranką. Bukime stiprios dvasioje ir protu, o savo gražiu pavyzdžiu stengkimės pritraukti kitas po vėliava Moterų Sąjungos.

Prašau visas, vardan Moterų Są-gos dirbti meilėje, vienybėje del labo mūsų brangios organizacijos. Prašalinkime pavydą, į jo vietą pastatykim obalsį: "Visos už vieną—viena už visas."

Marijona Jokubaitė,

A. L. R. K. M. Są-gos Centro pirm.

MOTERIS LIAUDIES DAINOSE.

Petronėlė Kripaitienė.

Yra mus Lietuvoje graži, graži nematoma šalis—poezijos karalija. Ji lengvais dainos sparnais, kaip meilės angelas po Lietuvą skrieja. Tą šalį savo širdies liepsna, mus dainininkai bočiai sukurė. Dažnai įkaitintas bočių širdies spinduliais, nejučioms pasineri tojon karalijon, jauti,

kaip dainos liulluoja tave ir neša, neša kur tai toli, toli, lyg rodos į laimės, lyg į skausmo šalį, kame aiškiai išvysti tą naują pasaulį ir parėgi jame, tartum, veidrodyje ištisą lietuvių gyvenimą: jų sielą, papročius, palinkimus ir visus giliausius širdies troškimus.

Norint pažinti mūsų tautą, gana but pažvelgti į moterį liaudies dainose. Ji, kaip ir pati tauta, įvairausių erų pergyvenusi. Buvo laikai, kada matutės dukreles, kaip aveles slapčiai uždarytas augindavo, o berneliai savo vestuvių dienų mergelę pasivogdavo nors: “Močiutė apie darželį vaikščiodama skaitė ar visos dukrelės.”

Kiek vėliau pats tėvas savo dukrelėms vyrus rinkdavo visai nepaisydamas dukters norų. Pagaliau mūsų lėtutė ir iš tėvo bereikalingos globos išsprudo: gavo teisės už norimojo bernelio eiti:

“Mano tėvelis ne toksai yra,
Kad mane leistų už bile vyro
Už ko norėsiu, tai man pavelys;
Už ko aš neisiu neprinevalys.”

Tik dvidešimts amžiaus pradžios mūsų mergaitės rengiamos vien tik išteklėjimui. Tėvams beauginant dukrelę tiktai ir rupėjo, kad greičiau ją už vyro išleidot. Motinos paaugėjusią dukrelę šiaip kalbindavo:

“Dukrelė mano, širdelė mano,
Išsik dvarelin, sutik bernelį.”

Lietuvos mergelė iš senovės begalo rutas myli ir jas brangina. O rutų vainikėlių — savo skaistybės ženklą, dažnai daugiau negu pačią gyvybę vertina. Paaugėjusi mergelė tuoj brolelio prašo:

“Užtverk broleli
Man rutų darželį.”

Besirengdama ją sėti taiko kuograziausią orą:

“Dievas duotų giedrią dieną;
Reiks rutelę sėti.”

Jos didžiausias džiaugsmas — gražus rutelių darželis:

“Kaip gi gražus, gražus rutelių
darželis,

Pilnas jau prisėtas gražių žolynų.
Dailiai aptvėrė mano brolelis,
Užtat jam vainiką nupint kėtinu.
Mano žolynėliai žydėti pradėjo.
Kokia man linksmybė, kas gal
apsakyti.

Tartum svieto turtus kas man
pažadėjo,

Vien tik širdis trokšta, kad juos
pamatyti.”

Taip mergelė rupestingai globoja
rutelę per visą savo jaunystelę.

“Oi rutos, rutos, visą laiką
mylėjau,

Rutos, rutytelės! Pasėjau,
nuravėjau.”

Tik rutų daržely jaunoji savo širdį
nuramina:

“Kukavo raiba gegelė ant margo
dvarelio.

Verk' jauna mergelė rutelių
daržely.”

Jei bernelio širdelė linksta prie
mergelės, tai irgi dėl to, kad ji vainikuota.

“Po rutelių vainikėlių, po šilkielių
kaspinėlių.

Padori mergelė, linkst' mano
širdelė.”

Taip dukrelė augo pas motinėle rutelių daržely, linksma kaip paukštelė... “Ji neišpažįsta vargų ir bėdų.” Ją visi myli, nuo darbų motutė vaduoja. Ji vien svajonėmis minta. Gyvenimo tikrenybė nuo jos slėpiama. Kuomet jau ta dukrelė išauga į mergelę, pradeda ko tai laukti, ilgėtis ir šiaip uždainuoja:

“Drobeles audžiu,
Sau mielo laukiu.”

Arba:

“Oi dariau, dariau ežes,
Oi sėjau, sėjau ruteles,
Oi lanky, lanky mane berneli,
Žaliajam rutų daržely.”

Pagaliau ir tas mielas-jaunas bernelis atsiranda, kurs jai pasirodo toks geras, malonus ir tyras, kaip kad ji pati su savo rutelėmis. Dažnai mergelės širdelė prijaučia savo vargingą likimą žmonių martelėse, gaila jai motutės, gaila rutų darželio, už vis labiausia žalio vainikėlio. Tačiau bernelis toks meilus ir tiek daug žada: "Aukso dvarelių ponija but veda." Pamačius darželį mergelė verksmu nesusilaiko:

"Kad važiavau pro daržą.
Pro rutų darželį,
Nepatraukė bers žirgelis
Graudžius ašarėlių."

Dažniausia bernelis parveda martelę skaiščių, kaip darželio gėlę, lėtą, kaip avelę. Vargšė ji pas bernelį, vietoj "aukso dvaro" randa "purvo klaną." Užuoť ponija buvus, tur skubinti anytai tarnauti, berneliui pataikauti. Čia ji balsu pravirksta:

"Pas savo motinėle...
Rutele dygau, rože žydėjau,
Lelija klestėjau.
Pas savo anytėlę-anytą niuronėlę
Dilge dygėjau, dagiu žydėjau,
Eršketėliu skėtrėjau."

Apsipylusi ašarėlėmis pasigenda matušėlės.

"Birst' nuo rutų žaliejį lapelį.
Nuo veidelio graudžios ašarėlės.
Bepig' buvo pas močiutę augti,
Pas uošvelę ašarėlėse reik
plaukti."

Marti nors iš pat dangaus atėjusi būtų niekaip anytai-niuronėlei įtikt negalėtų:

"Anksti keliu... vėlai gulu
Niekaip anytėlei įtikt negaliu."

Ir pats bernelis, tas išrinktas, greit atšala, meiliejį žodelį, kaip sapnas pranyksta ir paskui jau jis

pats padeda anytai marčią įtarinėti. Jaunoji tuomet liudnai dainuoja:

"Nukris, nukris nuo rutelių
žalieji lapeliai,
Prapul, prapul tarp mus jaunų
meiliejį žodeliai."

Daugelis tokių martelių veleik grįžtų pas motinėle tik, deja—negalima: "Kad but sugrįžama, kad but pareinama, tai pareitų daugel seselių, kurios vargsta vargelį, breda purvelį visą savo amžėlį."

Taip didį vargą nešdama, kasdien ašarėlėmis apsiprausdama kenčia mūsų martelė kelis metelius, kol su vargais bei barniais visai apsiranta. senei atkirsti išmoksta ir pagaliaus toji lėtoji mergelė taip gyvenimo purvuos sumirka, jog ir pati tokia pat pikčiurna anyta išvirsta, o gavusi marčią vėl taipat, kaip kirminas ją graužia. Šit skaudžiausia liga mus tautos gyvenime. O jos šaltiniu bene bus tas netikęs auklėjimas, kurs jaunas mergeles vien pasakomis, gražiais idealais peni iš jų pasakos dievaites lipdo, o gyvenimo tikrėnybę nuo jų slepia.

Vargšė mūsų moteris, taip dora ir kantri iš prigimties, tampa gan dažnai auklėjimo pražudyta ir užuoť savo dvasine jėga kelus vyrįją per ją didžius darbus dirbus ji virsta be tikslė visų vėjų blaškoma nendrelė.

Nesitikėta Laimė.

Gyvenimo Vaizdelis—vieno atidarymo.

Parašė J. V. Kovas.

Veikiančios Asmenys.

Motina—našlė apie 35 m. amžiaus.

Mariutė—jos dukrelė, apie 10 m. a.

Onutė—taipat našlaitė, elgetaujanti
[10 metų.

Agutė—jo sesutė, apie 8 m. amžiaus.

Bernotienė—turtinga uklininkė.

— o —

Vieta:

Neturtingos našlės trioba.

— o —

Paaškinimas: Geistina, kad vaidin-
tojos garsiai ir aiškiai kalbėtų; ne-
beto, ir kad nudavimus reikalingai
n u d u o t ū. Vaizdelis pavizdingame
skonyje tur buti perstatomas; ir krik-
ščioniškoje dvasioje. Drapanas šių
dienų rimtesnės prisilaikyti.

— o —

SCENA I.

Mariutė—viena.

Mariutė— Nieks neatspėtų, kodel
aš šiandien tokia linksma ir gero
upo... Net manę ima tokis noras,
kad ir šį man padėtų džiaugtis...
Jums gal tai nebutų svarbu, bet man
didelis džiaugsmas... (Rodo pinigė-
lį) Štai, kokia man laiminga šian-
dien diena... Gavau sidabrinį de-
šimtuką... Dabar, viso jau turiu
penkis dešimtukus. Ar ne džiaugs-
mas?... Laukiu tik šeštadienio; o
nuėjusios su mamaite į miestą, galė-
siva nupirkti gėlių ant tėvelio kapo;

o sekmadienyje, nueisiva ant kapiny-
no ir papuošiva tėvelio kapą... Ar-
gi man nedžiaugsmas, kad galėsiu
tėvelį pagerbti tokiu gražiu atsimi-
nimu... Tuoį parįs mamaitė iš dar-
bo, aš jai tuojaus pasigirsiu didelį
džiaugsmą... (mąsto). Na, ale rei-
kia suskubint surengti vakarienę,
kad parėjus rastų nors bulves su-
skustas... Einu atsinešt bulvių.
(išeina ir tuo sugrįžta su pintinėle ir
su bulvėmis, pradeda skusti). Pasku-
binsiu ir suspėsiu dar suskusti. Mu-
dviem dviem nedaug tereikia, mažai
suvalgova. Mama dažnai sako: gal
Dievas mudviem skalsina, kaip na-
šlaitėms.

(Ieina motina — Mariutė nusidžiau-
gęs).

SCENA II.

Mariutė ir Motina.

Mariutė— (sudžiugus). Ana, jau
ir mamytė namie.

Motina— Sveika Mariutė. Ar jau
vakarienę gamini? (bučiuojasi—glo-
sto).

Mariutė— Skubinu, mamytė... O
kaip mamytė, ar gerai sveika? Ar
laimingai sekėsi šiandien dirbti?

Motina— Ačiu Dievui. Sekėsi lai-
mingai. Mat, šiandien užmokesnio
diena, štai užvisas sąvaitės darbą,
pilnas krėpšukas pinigų. (rodo).

Mariutė— Gerai. Bus ant reikalų.

Motina— Taigi Mariutė. Dėkuoju
Dievui, kad esu sveika ir dar galiu
šiek tiek užsidirbti ant prasimaistini-
mo ir kitokių reikalų. Mat dukrelė,

dar reikia ir apsirėdyti, ir už kampelių nuomą (randą) užmokėti. (Mariutė vis glamonėjasi prie motinos).

Mariutė— Tau mamaitė, sunku dirbti, pavargsti per dienas bedirbdama; paskui dar namų liuobą apžiuri, apskalbi. Aš dar jaunutė, nestipri, mažai ką mamaitėi prigelbsčiu.

Motina— Kaip užaugsi, Mariutė, tuomet aš pasilsėsiu. o tu daugiau dirbsi.— Atsilyginsi.

Mariutė— Dažnai Dievulį meldžiu, kad tik greičiau užaugčiau ir mamaitėi galėčiau pagelbėti.

Motina— Gerai, Mariutė. Melstis prie Dievo niekad netingėkie, tad Dievas mudviejų našlaičių niekad, niekad neužmirš. Melskis už save ir už manę; aš dirbų, melstis daug man nėra kada... Beje, Mariutė, nepamiršk pasimelsti už tėtuką; jis pas Dievą už mumis meldžiasi.

Mariutė— Už tėtuką dažnai meldžiuosi, kaip tik man prisimena, tuoj ir sukalbu bent vieną "Sveika Marija." (Atsimena su džiaugsmu). Beje mamaitė, bučiau pamiršus tau pasigirti, kad aš šiandien vėl pelniau dešimtuką; dabar turėsiu sutaupinus visą penkdešimtį.

Motina— Vai nuo ko pelniai dukrelė?

Mariutė— Pasisekė. Šiandien per piet sėdėjau ant laiptų ir sau dairausi, kai žmonės eina, skubinasi, vieni šen, kiti ten. Priėjo artyn prie manęs tokis žmogus, puikiai pasirėdęs, gal koks iš toli atvykęs keleivis: Jis mane prašė jam pasakyti, kur yra Levandru gatvė ir 21 numeris namo. Aš tuoj stojaus, jį nuvedčiau ir parodžiau tą namą. Jis man padėkojo ir įšėmęs iš piniginių, davė dešimtuką. O kad tu mamaitė žinotum, kaip aš džiaugiausi!... Va, šeštadienyje galėsiva nupirkti gėlių, papuošimui tėtuko kapo, nes jau turiu su-

taupinus visą penkdešimtį, o sekmadienyje nueisiva į kapinyną ir papuošiva tėtuko kapą.

Motina— (Glosto). Gerai Mariutė. Matau, kad tu prakilnių minčių. O kad gera esi, tai ir Dievas duoda.

Mariutė— Ir aš sakau, kad tai Dievas davė. Visai iš to nesistebiu.

Motina— Kad jau taip labai nori atlankyti tėvuko kapą, gerai, galėsi va sekmadienyje nueiti; dar ir aš pridėsiu kelis dešimtukus, tai bus daugiau gėlių; gražiau papuošiva.

(Barškina kas į duris. Abidvi klausosi).

Mariutė— Kažin kas čia?

Motina— Kas nors su reikalu. Bėgk Mariutė prie durų ir įleisk. Pats vaikščiojimas žmonių, nėra ko bijoti. (Mariutė įleidžia.— Įeina dvi mergaitės).

SCENA III.

Tuodvi pačios ir Onutė su Agute.

Onutė ir Agutė (sykiu). Tegul bus pagarbintas.

Motina ir Mariutė— (sykiu). Per amžių amžius. (Žiuri lyg nusistebėjusios).

Onutė— Brangioji dėdienė, pasigallėk mudviejų našlaičių; neturiva kur prisiglausti, nei kuom maitintis. nei kuom apsidengti.

Motina— (Atsidusėjus). O, Dieve Brangus, pasigallėk!... Visur tų vargšų yra... (Mąsto). O judvi brangiosios mergaitės, labai apgailiu judviejų vargą, bet kad ir mudvi esava neturtės našlaitės; taipat neturiva tėtuko, kuris uždirbdavo duonutės, o dabar jau yra miręs... Vos tik pačios prasimaitinava. (Mariutė atyžiai klausosi,— o paskui klausia).

Mariutė— (į mergaites). Ar judvi ir tik neturite savo tėtuko?...

Onutė— Neturiva nei mamaitės nei tėtuko... abudu mirę.

Mariutė (į šalį). Mudvi neturiva tik tėtuko, o mano mamaitė dar vis nors kiek uždirba. Bet šios vargšės mergaitės neturi nei tėtuko, nei mamaitės; jos daug vargingesniai padėjime vargsta, negu mudvi. Reiktu juodvi prigelbėti, nors ant trumpo laiko sušelpiti. (Glamonėjasi prie motinos). Mamaitė, juk turiva surinkusios penkdešimtį, už kurią ketinova gėlių pirkti, kad tėvelio kapą apkalšius... Atiduokiva tą auką tuodviem mergaitėm; už tuos pinigų juodvi dieną, kitą prasimaitys... O gėlių, gal ir vėl Dievulis duos laimę, surinksiva kelis skatikus ir nupirksiva kokią dieną, kitą vėliau... Tėtukas matys mudviejų gerą darbą, ir už tai neliksiva skolingos.

Motina— (Pastebęs). Gera tavo širdis Mariutė, bet kad ir mudvi neturtingos... Juk ir mudvi laukiava nuo geraširdžių žmonių atnašavimo. O antrą, gėlės jau pažadėtos ant tėvelio kapo, nesmagu butų jas panaudoti kitokiems tikslams.

Mariutė— (mąsto). Tiesa mamaitė, nesmagu, žinau tai. Bet nors mudvi vargingai gyvenava, bet man rodos, kad juodvi dar daug vargingiau, nes neturi nei tėtuko, nei mamaitės. Na, o gėlės, nors pažadėtos tėveliui ant kapo, žinoma, nesmagu neišpildyti pažadėjimo... Bet aš manau, kad tėvelis mudviem neišmėtinės, jei mudvi labdaringą darbą padarysiva. (Motina mąsto—Agutė lyg pradeda verkti—Onutė ją maldo)

Agutė— (verkdama). Onutė, aš noriu valgyt.

Onutė— (Maldo). Neverk Agutė, gal gausiva ką nors valgyt.

Mariutė— (žiurėdama). Momaitė, kaip man gaila tų našlaičių... (maloniai). Atiduokiva tą penkdešimtį juodviem ir tiek...

Motina— Gaila ir man juodviejų.

Gera tavo širdis, Mariutė.

Mariutė— Man net koktu žiurėt, kaip aš judviejų gailiu.

Agutė— (Verkia) Dieve, Dieve, kur mudviejų tėtukas... Kur mudviejų mamaitė?... (tyla). Taip aš noriu valgyt.

Onutė— (Ramina per ašaras). Tuojaus gausiva ir valgyti; neverk, Agutė.

Mariutė— (prisižiurėjus su atyda) Mamaitė, jau ir aš noriu valgyt. Duok nors riekutę duonos.

Motina— Matai, dukrelė, jau ir tu nori valgyt, gerai, kad dar nors šiek, tiek duonelės turiva, o jei ne, tai reiktu ir talpat eitie pas kitus elgetauti. (Pasikėlė). Palauk, atnešiu. (Motina išeina).

SCENA IV.

Tos pačios, be motinos.

Mariutė— (Arčiau mergaičių). Matota sesutės, ir mudvi neturiva tėtuko, bus jau trys metai, kaip jis mirė. O mudvi ir paliko neturtingas... O judvi, ar jau seniai našlaitės?

Onutė— Jau antri metai.

Mariutė— O namus ar turita bent kokius; kur pareinata į nakvynę?

Onutė— Neturiva jokių namų; ten einava per žmones; kas priima į nakvynę, ten pernakuvoja.

Agutė— (nerami). Onutė, aš noriu valgyt.

Onutė— (maldo). Palauk Agutė, neverk, gal gausiva kur nors valgyt.

Mariutė— (Priėjus Agutę glosto). Neverk sesutė, tuoj gausi truputį užkąsti. (Ieina motina).

SCENA V.

Motina— Nedaug nei mudvi teturiva duonutės, (duoda riekutę Mariutei). Te, dukrelė, valgyk. (Mariutė paėmus riekutę, perlaužia ir duoda našlaitėms).

Mariutė— (Duodama). Valgykita nors po truputį, busite stipresnės. (Mergaitės gardžiai valgo,— motina žiuri).

Motina— (Pastebi). Tu Mariutė nevalgai?... Tau nebeliko?...

Mariutė— (lyg šposais). Kad mamaitė labai mažai atnešė. O tuodvi našlaitės, gal labiau nori negu aš... aš pakėsiu... Bet, kad mamaitės tokia gera širdžiukė būtų, tad ir man dar reikutę atneštų. (Motina lyg susigėdus eina).

Motina— Nors tavo Mariutė gera širdis, bet nepasižiuri į savo ateitį... Kas bus kaip duonutę pabaigsiva?

Mariutė— Aš jau truputi didesnė, galiu daugiau pakentėti. O antra, juk dar esu prie mamaitės. (Motina eidama prišneka).

Motina— Kad dar jauti, kad kasnelis yra, tai tau rodos, kad ir pakęsti gali. O kaip nebus—ką darysiva?... Na, luktelk, atnešiu dar ir tau. (išeina).

SCENA VI.

Tos pačios, be motinos.

Mariutė— Ar jau subaigėta duonutę valgyt?... Busite bent kiek stipresnės.

Agutė— Kokia tu gera, Mariutė. Man jau dabar daug stipriau.

Onutė— (Agutei). Ar jau dabar neverksi?

Agutė— Jau neverksiu. (jeina motina).

SCENA VII.

Visos tos pačios.

Motina— (Duoda duonos Mariutei). Na, te, bet jau dabar valgyk pati. Nedalyk.

Mariutė— (Nevalgo, bet motinai nematant ir vėl našlaitėms, po truputį nulauždama dalina—sau truputį

pasilikus valgo ir giria). Gardi duonutė, kaip su medum.

Motina— (Pastebęs). Taigi. Gardi. Tik mažai jos turiva.

Mariutė— (Ramina). Mamaitė. Dievas paskalsins!... (Mariutė žiuri tai į mergaites, tai į motiną, lyg nori sumanymą testuoti, kaip tas mergaites paguosti, sako): Na, tai kaip, mamaitė su tuom penkdešimčių?... Atiduokiva tuodviems našlaitėms ir gana... Nors tėtukui prižadą neišpildysiva, bet padarysiva labdaringą darbą...

Motina— (Nusileisdama). Žinokis. Gali atiduoti.

Mariutė— (Lenkiasi, ačiuoja mamai). Ačiu mamaitė; tegul juodvi pasidžiaugs. (Prieina prie stalčiuko, įšima pinigų, atnešus duoda našlaitėms ir sako): Še, sesutės, priimkita. (Onutė priima ir džiaugėsi). Bet tik nusipirkta, kas judviem reikalinga... Už šitus pinigų buvova mudvi su mama pasiskyrusios pirkti gėlių tėtuko kapą papuošimui, bet dabar juos pavedava judviejų reikalams. Kai turėsita laiko, prisiminkita pasimelsti už tėtuką.

Onutė— (Lengdamosi) Ačiu širdingiausiai!... Eisiva dabar nekvy-nės jieškoti.

Mariutė— (Pribėgęs prie motinos glamonėjasi). Kaip man gaila tų našlaičių mergaičių. (Abidvi prisžiuri. Našlaitės lyg rengiasi išeiti).

Motina— Ir man jau apagaילו. Gal ir mudvi toks pats likimas sutikti. (Nuolaidyn). Tegu šią nakt pernaktvos pas mudvi, įsitemksime.

Mariutė— (Linksmas). Ačiu tau mamaitė. Tikrai bus smagus vakaras. Našlaitės pasikalbėsime apie savo vargus... (į mergaites—priėjus). Sesutės, sėskite. Ši vakarą jau niekur neeisite, pas mudvi pernaktvosite. Mamaitė liepė judviem prie mudvie-

jų šią nakt nakvoti.

Onutė— Linksi). Labai ačiu. Ramiu pasilsėsiva.

Mariutė— Sėskite. Aš atsinešiu knygą, pasiskaitysime, vaizdeliu pažiūrėsime... bus ramus vakaras. (Sėdasi ir minėtaisiais daiktais užsižiurinėja).

Motina— Jus mergaitės čion žaiskitė, o aš eisiu ką nors vakarienės pagaminti. Turiu dar keles bulves, suskusi bulvienės.

Mariutė— Gerai mamaitė. Mes žaisime gražiai. (Motina įseina).

SCENA VIII.

Vienos mergaitės.

Onutė— Vai kaip mudvi laiminges, kad pas judvi atėjo; ir pavalyt gavova ir nakvynę...

Mariutė— Nedaug, tik truputėlį užkandote. Neužilgo mamaitė pagamins vakarienę, tad geriau susistiprinsime.

Onutė— Vis tai tavo Mariutė, gera širdžiukė tą viską padarė. Didelei ačiu tau. Jau dabar nei Agutė neverkia.

Agutė— Ko-gi jau verksiu, kad man čion gerai. (Įeina motina ir Bernotienė nešdama dyktą ryšulį. Mergaitė sustoja).

SCENA XIV.

Tos pačios — Motina ir Bernotienė.

Motina— (lėjus). Mergaitės. Štai, didelę viešnę sulaukėme. (Mergaitės visos lenkiasi).

Bernotienė— Na, mergaitės, atnešiau jums provento—maisto. (Duoda ryšulį motinai) Štai. Pasidėk, turėsite kol kas prasimaitinti. Čia rasi viso ko po truputėlį. Kitą dieną priduosiu daugiau; ir ko jums reikės viskuom aprūpinsiu.

Motina— (Linksmu). Ačiu, ačiu,

tukstantį kartų tamstai ačiu! (į mergaites). Mergaitės, sakykite nuoširdų ačiu viešniai, matot kiek mus apdovanojo.

Mergaitės— (visos kartu lenkiasi). Labai širdingai tamstai ačiu!

Bernotienė— Nėr už ką. Ne garbės pelnytis duodu. Darau tai jusų pasigailėdama. Už tai nereikalauju atlyginimo. Pažinojau jusų tėvus, jie buvo ištikimi ir geri žmonės; elgėsi visur sąžiningai. Todel pasiryžiau jus visas sušelpiti.

Motina— Kuomet mes tamstai atsilyginsime?...

Bernotienė— Pirma pareiškiau, kad atlyginimo nereikalauju. Darau tai, kaip yra kiekvieno priedermė daryti. Našlaičius reikia sušelpiti.

Motina— Augščiausias tokią prakilnią mintį tamstai suteikė...

Bernotienė— Mačiau apyvakarais, kaip tuodvi našlaitės į judviejų triobą atėjo; laukiau ilgai įseinant, bet nesulaukiau; supratau, kad juodvi pas judvi apsinakvojo... Didelį įspudį tas reginys ant manęs padarė... našlaitės pas našlaites prieglaudą rado, nors visos yra našlaitės... Pasiryžiau ir aš pas jumi atsilankyti ir jus suraminti.

Visos--(sykiu). Labai širdingai ačiu!

Bernotienė— Atsiminus man jusų tėvus, kaipo gerus ir teisingus žmones, pasiryžiau nuo savęs jums palengvinti jusų išauklėjimą. (į mergaites). Duosiu jums visą užlaikymą iki užaugsitė ir galėsitė sau užsipelnyti duoną. (į motiną) Tu, mieloji motina, dabar busi visų trijų tu našlaičių motina iki jas užauklėsi, kol jos sau maistą galės pasirūpinti. Ne užmirškite, Dievas pagelbsti. Bukite visos doros!... Dabar, aš jau eisiu namon. Rytoj vėl ateisiu jusų atlankyti ir pasakysiu kas reikės toliau daryti. Mergaites reikės siųsti į mokyklą,

kad išsimokytų ir galėtų lengviau pelnyti duoną. (į motiną) Tu užauginsi tas mergaitės, prie manęs rasi prieglaudą iki savo mirties.

Motina— (Dėkodama). Vai kaip tamistos gera širdis, niekad neužmiršiu Dievui dėkoti ir tamistai sveikatos ir ilgo pagyvenimo maldaukite už tokią širdingą globą.

Bernotienė— Darau, kas priguli artimui daryti. Iš to nesididžiuoju. (Rengiasi eiti). Dabar, labanakt visoms.

.. Visos— Labanakt, labanakt! (Bernotienė išeina).

SCENA X.

Tos pačios — be Bernotienės.

Motina— (Linksma). Nesitikėta laimė!... Dievas Augščiausias mus aprupino! Dabar, mergaitės aš jūsų visų esu mama. (į našlaitės). Jūdviečiai dabar nereikės jiėškotis nakvynės, nei maisto, gerblamoji Bernotienė pasižadėjo buti mus visų motina ir mus aprupinti.

Onutė— (Atiduoda atgal penkdešimtį). Malonėkit priimti tą penkdešimtį, kur mudviem davėtė; dabar mudviem jo nereiks. Dievo malonė mus aprupino.

Mariutė (Pastebi). Tai mat, Dievo taip surėdyta. Kaip ketinava, taip galėsiva padaryti, ir prižadėtoje dienoje tėtuko kapą papuošti.

Motina— Tikrai, kad tai Dievo buvo taip duota. Galėsiva sekmadienyje tėtuko kapą papuošti. (į našlaites). O jūdviečių tėtučiai ant katro kapinyno palaidoti?

Onutė— Aš manau, kad gal suvis netoli nuo jūsų tėtuko kapo, nes mačiau ten Mariutę besimeldžiant.

Motina— Gerai, kad taip, tad sekmadienyje visos sykiu nueisime savo mylimųjų kapų atlankyti. (Pastebi). Brangiosios mergaitės, šitas atsikimas, bus mums ilgai, amžinai min-

tyje. O Dievo Apveizda kaip galinga! (Dar ateina Bernotienė).

SCENA XI.

Bernotienė— (Staiga). Nors vėlu, bet dar sugrįžiau; mat noriu šlandien nors svarbesnius dalykus pasakyti. Rytoj rytą, visas trys mergaitės į laiką pažadink, tegul atsikels; nuprausk, apšvaryk, pavalgydink ir nuvesk į mokyklą... Aš ir tenai ateisiu, pakalbėti su mokytojum apie tai. Visos trys turės mokytis, nes mokslas yra reikalingiausias už viską. (Visos lenkia galvą).

Visos (sykiu) Ačiu mūsų geradariui! (Visos publikai lenkiasi).

Uždanga.

BADAS VISKO IŠMOKINA.

Vincas Vagilius, kartą užėjo restauraną, kad šį, ar tą gavus užkąsti, nes jau kelinta diena kaip jo pilvas nematė maisto, bet varguolis nei skatiko prie dušios neturėjo, kad užsimokėti už pavalgymą. Sakoma yra: kad badas visko išmokina. Taip atsitiko ir su Vincu.

Vincas drąsiai, kaip ir kiekvienas svečias atsisėdo, padavė užsakymą valgio, valgį padėjus pradėjo valgyti ir gardžiai sau pasivalgė.

Einant laukan, reikėjo užsimokėti ir priėjęs prie restoranto savininko klausia:

— Gerbiamasai. Gal tamstai pasi-
taiko, kai kurie neužmoka už valgį?

— O, atsitiko neretai.

— Ką tamsta darote su tokiais?

— Ką gi jiems daryti, kada jau sudarko valgį. Paėmęs už pakarpos ir išstumi laukan per duris.

— Labai ačiu už paaiškinimą, bet su manimi tamista nesirupinkite iš-

mesti, aš pats išeisiu. O už valgį už- greit padaryti, o šis išsprudo per
mokėti neturiu skatiko. — Vagilius duris.
mandagiai pasiteisino.

Savininkas nei nesumanė ką taip

J. V. Kovas.

Sesutė.

JUROS DRAMA.

Vieno jūros laivo jureiviai pagavo akulą (shark). Ištraukė ją kanabė- kais ant palubos ir išdarinėjo.

—Labai įdomu, kas jos viduriuose yra,—tarė laivo daktaras.

Narsus jureivis vienu peilio rėžimu perpiovė akulos pilvą, įkišo ranką ir ištraukė...žmogaus galvą ir užrašų knygelę gražiam audeklo apdare, šiek tiek perimtam pilvo syvais.

—Žiurėkit, draugai!—tarė jureivis.
—Bezdzionės makaulė.

—Nieko panašaus—pertarė dak- taras. — Sprendžiant sulig formos, tai makaulė laukinio žmogaus. Pir- mo laipsnio išsivystymo...

— Nemanau, kad tai būtų pirmo laipsnio—nusijuokė jaunesnysis afi- cieris.—Negalimas daiktas, kad lau- kinis žmogus turėtų prie savęs už- rašų knygelę. Juk neabejotinai ma- kaulė ir užrašų knygelė priklauso vienam asmeniui. Na, pasižiurėki- me... Aa!... rašyta rusiškai. Pasiklau- sykit!

“Ši užrašų knygelė priklauso “ProfsoGREB’o nariui Vladimirui Drikinui.”

Sekmadienis. Baisu, baisu, ir dar kartą baisu. Musų laivas “Amfitri- ta” nuėjo dugnan. Išsigelbėjo tik vir- šininkas ir mes šešiese... Plaukiam valty, kur — nežinia! Gerai, kad vir- šininkas suspėjo paimiti kompasą ir žemlapį... Sako, kad iki kranto yra 80 mylių ir jei energingai irsimės,

tai per šešias dienas dasiirsime kran- to. Darban, draugai!

Pirmadienis. Iriamės. Apžiūrėjom maistą. Nors pusbadžiai, bet 5—6 dienom išteks. Yriamės dieną ir nak- tį.

Antradienis. Yrēmės, yrēmės, umai atsistoja Alioša Gaikin ir sako:

—O ką, draugai, juk sunkus yra darbas irtis?!

—Labai sunkus—visi atsakom.

—Taigi, draugai, šis darbas, kaip ir visi kiti darbai tur but organizuo- tas! Delto aš siulau įkurti profesinę irklininkų sąjungą gynimui musų proletarinių irklininkų interesų!

Viršininkui šis sumanymas nelabai patiko.

—Ką jus manot? Kokios čia są- jungos? Irkimės ir galas! Dasiirsime kranto, tuomet darykit, ką norit.

—Ne!—sako Alioša Gaikin — tu meluoj! Tuomet bus vėlu. Mes tu- rime organizuotis tuojau. Draugai, rinkime pirmininką!

Didelė galva kalba—reik klausyti. Metėm irklus ir pradėjom rinkti. Su- prantamas dalykas, kad Aliošą Gai- kiną ir išrinkom.

—Tokių budu — prabilo nudžiugęs Alioša—kartą mane išrinkote, tai reikalauju aštuonių valandų die- nos darbo ir be jokių spaudimų!

O viršininkas (net juokas ima į jį bežiurint) vos-vos neverkia:

—Ar iš proto išėjot! Kur jus—sako matėt, kad žmonės vos negrimzdan-

ti dugnan reikalautų aštuonių valandų dienos darbo?! Jau aš pats nuosaviom rankom irkluosiu 15 valandų į parą... Apsimąstykit, ką darot!

—Mąstėme—tarė Alioša Gaikin...

— Ir kartą pas mus pasireiškė aukšta sąmonė, tai jokių iš jūsų pusės kalbų negal but. Tiesa, draugai?! Balsuokit stojimu...

Sustojom balsuoti ir vos-vos valties nepervertėm. Mane čia pat išrinko sekretorium. Tokios garbės nė nesitikėjau.

Trečiadienis. Nutarėm irtis taip: keturias valandas iki pietų ir keturias—po pietų. Kadangi pietus buvo ne kažkokį, tai Alioša, grąsinimu streikuoti, išreikalavo priedo. Musų buržujinis viršininkas tiesiog pradėjo verkšlenti:

—Žiopliai jus, žiopliai, sako, juk iš bado turėsite dvėsti.

—Tai buržujo kalba—sako Alioša.

— Kartą proletarijatas dirba, tai jis tur ir tinkamai maitytis. Kitaip negal but jokios pažangos.

Ketvergas. Šiandien Alioša Gaikin išsitraukė iš kišeniaus kalendorėlį. pasižiūrėjo ir kad suriks džiaugsmingu balsu:

—Draugai! Šiandien darbo šventė! Nieks netur teisės šiandien priversti mus dirbti. Meskite irklus!

Na, ir galva! Bravo!

Penktadienis. Šiandien pirma diena streiko. Priežastis kilo iš to, kad Alioša profsojuro vardu pareiškė viršininkui reikalavimą delei ligonių kasos ir apdraudimo darbo pajėgų laike jų nustojimo.

Gavę atsakymą — sustreikavom. Alioša šitą pavadino "konfliktu su darbdaviu."

Šeštadienis. Streikas eina normaliai. Iki krašto 68 mylios. Maisto — tik iki rytojaus. Jei viršininkas atsisakys maitinti — sulaužysim irklus.

Alioša taip pasakė: "Įrankių gamybos gadinimas."

Pasirodė akulos. Ko dar šitai biau-rybei čia reikia?...

Sekmadienis. Maistas išbaigta. Gi darbo žmogui misti reikia.

Akulos tiesiog iš proto išėjo. Dukta apie valtį dieną ir naktį—jokio 8 valandų dienos darbo jos nepripažįsta!

Alioša kaž-kodel nutilo; o jura įsi-
audrina. Iš vakarų juodas debesuo
slenka tiesiog prieš mus. Akulos tie-
siog per bortą stengiasi peršokti...
Alioša vienai net per snukį kumš-
timi uždrožė.

Sekmadienis. (vakaras). Audra...
Alioša kaž-ko verkia.

—Atleiskite, draugai, man pra-
keiktajam... Del manęs visiems teks
žuti...

Audra tuo tarpu vos valties neper-
vertė!

Akulos dar didesnių įnirtimu siau-
čia aplink...

—Draugai! Kas per likimas...

* * *

Po paskutinio žodžio tęsėsi ilgas
paišelio pabraukimas, tarsi kas nors
butų sukliudęs profsojuro sekretoriui
baigti sakinį.

Toliau sekė tušti lapeliai.

* * *

—Kokia keista istorija — prabilo
daktaras, mesdamas makaulę per
bortą — O visų baisiausia tas, kad
nė vienas neišlošė!...

Aficieris atkirto:

—Kaip tai nė vienas? O akulos.

(Sulig Ark. Averčenko).

PRIE TĖVO Langelio.

Prie mano tėvelio
Krikštolo langelio,
Alyvėlėlis žaliavo.
Žaliavo, žydėjo,
Lingavo, kvepėjo,
Plačiasis lapas lapavo.
Atėjo bernelis,
Net dunda kelias,
Ant juodbėrio žirgelio.
Prijojęs kiemėlį,
Sustabdė žirgelį,
Pasveikino mergele.

Zanavykų daina.

Kaikurie priešinasi laidojimui
numirusių Sekmadieniais—didžiūma
žmonių nenorėtų nei mirti, nei buti
laidojimais...

* * *

Kuomet vedęs vyras nutaria prak-
tikuoti ekonomiją—jis pradeda nuo
savo žmonos...

* * *

Kalkada žmogus taip augštai iškį-
la, kad jis turi sėdėt pats vienas—
paskui jis pradeda nubodauti...

* * *

Merginos mano, kad senberniai
nesupranta moterų, bet našlės žino,
kad taip ne yra...

* * *

Buk geras elgėtoms. Gali kada
nors prisieiti tau nuo jų skolinti pi-
nigų...

* * *

Protingi patarimai nevisuomet
skamba protingai...

* * *

Pesimistas tai žmogus, kuris pa-
žįsta save, bet ne kitus...

* * *

Vienas kvailys susiranda lengvai
sau antrą kvailį, kurs jį admiruoja...

Teisybė yra galinga, tik gaila, kad
didelė dalis jos galybės yra prislėg-
ta...

* * *

Nepasitikėk nusižeminusiems žino-
gul. Jis gal nusižemina delto, kad
galėtų vėliaus tavę nužeminti...

* * *

Yra ir tokių žmonių, kurie sarma-
tijasi elgėtauti, vogti nenori—tuomet
pradeda dirbti...

* * *

Smulkius jausmus, smulkus daik-
tėliai užgauna...

* * *

Mes pripažįstame tuos žmonės
protingais, kurie mąsto taip, kaip
mes mąstome...

* * *

Silpni žmonės negali būti ščyrais...

* * *

Niekas taip nedžiugina kvalios mo-
ters, kaip neužtarnautas komplimen-
tas...

* * *

Nežiurint kaip didis yra filozofas,
jam visvien sunku yra išrišti—koku
budu jis galėjo nusišaldyti...

* * *

Kaikurie žmonės yra taip paviršu-
tiniai, kad jie neįstengia turėti nei
didelių ydų, nei didelių dorybių...

* * *

Paprasti proteliai smerkia viską,
kas jiems neprieinama...

* * *

Silpnumas labiausiai priešinasi doral,
negu ištvirkimas...

* * *

Stipro budo žmonės įsigija sau
daug priešių, bet tai nereiškia, kad
visi, kurie daug priešių turi—yra sti-
praus budo žmonės...

* * *

Joks kits kvailys nėra taip nubo-
dus, kaip tas, kurs turi šiek-tiek są-
mojaus...

(Iš "cinikės dieninio.")

GROŽĖS PASLAPTIS.

Kaip užlaikyti gražiai rankas.

Bedirbant namų darbą sunku išlaikyti rankas baltas ir švarias. Bet norint viską galima padaryti. Kiekvienos moters priedermė yra užlaikyti savo veidą, plaukus, rankas ir abelnai visą kūną košvariausioje ir gražiausioje tvarkoje.—

Kuomet rankos susitępa bevalant namus ar kokį kitą darbą bedirbant, norėdama jas nuplauti neikiškiai į karštą muilną vandenį manydama, kad jas nuplausi švariai. Vanduo ir muilas nuims paviršutinį nešvarumą, bet odos raviukuose jis pasiliks kaip buvęs. Labai įjuodusias rankas reikia visupirma aptepti biele geru kremu (cold cream) ir palaikyti ant rankų keletą minučių, kol suminkštės visos nešvarumas. Paskui kremą nuo rankų nušluostyti švelniu skuduriu. Vėliau nuplauti rankas šiltu vandeniu ir muilu, ir paskui nuplauti šaltu vandeniu. Nudžiovinus rankas aptepti ir įtrinti šį vaistą, kurį galima gauti biele vaistyničioje: Pusę glycerinos ir pusę rožių vandens. ($\frac{1}{2}$ glycerine and $\frac{1}{2}$ rose water) dadėti į tai kelius lašus benzoin ir porą lašų karboliaus. Kas dien ar kas antrą dieną tepant rankas (prieš atgulsiant) tais vaistais lengva bus rankas išlaikyti minkštas, baltas ir švarias, nežiurint kokius darbus dirbtumei. Nagus visuomet reikia lygiai nupjaustyti ir panages išvalyti, kad nebutų naguose „juodumo.“ Karts nuo karto gerai yra atlankyti profesionalę manikiurę (manicurist).

Svarbus moterims pranešimas

Kitame „Mot. Dir.“ numeryje pakalbėsime apie užlaikymą veido odos. Kas norėtų pasiklausti ką nors apie

„grožės paslaptį“ lai parašo grožės ekspertei, p. J. Norkienė, (antrašas „Mot. Dirva.“) P-nia Norkienė baigusi yra „Marinello Beauty School“ pasekmingai veda savo biznį (Beauty Parlor) didžiulėje lietuvių kolonijoje (Bridgeport, Chicago, Ill.) 3129 S. Halsted Street. Jos Grožės Įstaiga yra didelė, moderniška ir su skoniu įtaisyta. Patarnavimas rupestingas ir greitas, užtikrina pasisekimą įstagos vedėjai ir patenkina atsilankusias.

Laikome sau už garbę pranešti sąjungietėms, kad p-ni J. Norkienė yra narė Mot. Sąjungos 1-mos kps. Taigi savosios pas savąją. Kuri negali ypatiskai p-nios Norkienės Grožės Įstagos atlankyti gali siųsti klausimus per „M. D.“ į kuriuos p-ni Norkienė maloniai pasižadėjo atsakyti per „Mot. Dirvą.“

NAUJAUSI PRIEŽODŽIAI.

Giriasi, kaip liberalai su Vileišiu.

*

Nubankrutino, kaip Vileišis Kauno Miesto Tarybą.

*

Susnervavo, kaip liaudininkai valstiečiai renkant pirmą Lietuvos respublikos prezidentą.

*

Nusibankrutijo, kaip Lietuvos liaudininkų partija (nieko nemačino nė sandariečių aukos ir žmonės pasiūsti pagelbon. Sandariečiui iš Bostono—A. Ivaškevičiui net „buksvos“ nusmuiko beagituojant. A-ja-jai! Rinkėjas).

*

Pudė, kai Darbo Federacija bolševikų atstovus Seime.

*

Pamėgo po teismus tąsyti, kai profesorius Voldemaras.

Patarimai šeimyninkėms

ČIELI PIETUS VIENAME VALGYJE.

Jie patiks vaikams. Jie patiks
tėvui. Jie patiks tamstai. Jie
ištikrųjų patiks jūsų pi-
nigų mašnelei. Jie
patiks jūsų
sveikatai.

Visiems patiks vieno valgio pietūs.
Kodel?

Valgis šiltas ir skanus—dirban-
tiems ir žaidžiantiems—štai kodel,
tėvui ir vaikams jis patiks.

Lengva išvirti ir ant stalo padėti—
štai kodel patiks tamstai. Tik vieną
valgį reikia išvirti, tik keletą bliudų
nuplauti, nereikės nereikalingo dar-
bo.

Geras, maistingas valgis—gali būti
persitikrinus, kad sveikai maitini savo
šeimyną jei duodi jiems šituos pietus.
Juose randasi viskas, kas jų kunams
reikalinga, kad pagelbėti jiems dirbti
ir tapti stipriais.

Šie pietūs pagelbsti jums atlikti
jūsų pareigas link savo šalies.
Bandyk šiuos vieno valgio pietus.
pakaks dėl šeimynos penkių ypatų.

Žuvų šutiny.

Zuikieną, vištieną arba blė mėsą
gali būti vartota vieton žuvių, arba
tomatės vieton pieno. Galima nevar-
toti morkų, jei nenorima.

1½ svaro žuvies (šviežios, sudytos
arba iš blėkių), 9 bulves, nuskustos
ir supiaustytos į mažus šmotelius; 1
svoguną supiaustytą, 2 puoduku
morkų supiaustytų. Vieną ketvirta-
dalį svaro lašinių, 3 puodukus pieno,
pipirų, 3 valgomus šaukštus miltų.

Supiaustyk lašinius į mažus šmo-
telius ir kepink su sukapotu svogu-

nu per 5 minutes. Sudėk lašinius,
svogunus, morkas ir bulves į puodą
ir apipilk verdančiu vandeniu. Virink
iki daržovės bus minkštos. Sumaišyk
tris valgomus šaukštus miltų, su pu-
se puoduko šalto pieno ir įmaišyk į
mišinį puode, kad sutirštėtų. Pridėk
likusį pieną ir žuvį, iš kurios visi
kaulai reikia išimti. Virink iki žuvis
bus minkšta, apie 10 minučių. Pa-
dėk ant stalo karštą. Gali nedėti la-
šinių, o vieton jų dėti valgomą šauk-
štą kitokių riebalų.

Džiovinti žirniai su ryžiais ir tomatėmis.

1½ puoduko ryžių,
2 puoduku džiovintų žirnių,
6 svogunus,
1 valgomą šaukštą druskos,
¼ šaukštuko pipirų;
2 puoduku tomačių (šviežių arba
iš blėkių).

Pamerk žirnius per naktį dviejose
kvortose vandens. Virink tame pa-
čiame vandenyje iki bus minkšti.
Pridėk ryžius, svogunus, tomates ir
druską bei pipirus ir virink 20 minu-
čių.

“Hominy” ir jautiena.

Maišinė košė (hominy) yra labai
gera dalis vieno pietų valgio, jei turi
gerą ugnį savo pečiuje, taip, kad
gali virti ilgą laiką arba vartoti be
ugnies virtuvą.

Užvirink 1½ kvortos vandens; pri-
dėk šaukštuką druskos ir du puodu-
ku “hominy,” kuri buvo pamerkta
per naktį. Virink dubeltame puode
per 4 valandas arba be ugnies virtu-
vė (fireless cooker) per naktį. Šis
saikas padaro 5 puodukus. Šį saiką

galima padidinti ir užtektinai išvirti įvairiais budais del kelių valgių. "Hominy" yra labai gera, vartojant su džiovinta, iš blėkių, arba šviežia žuvisimi arba mėsa ir atlikusios daržovės gali būti vartojamos. Štai vienas surašas:

- 5 puodukus išvirtos "hominy,"
- 4 bulves,
- 2 puoduku morkų,
- 1 šaukštuką druskos,
- $\frac{1}{4}$ svaro džiovintos jautienos,
- 2 puoduku pieno,
- 2 valgomų šaukštu taukų,
- 2 valgomų šaukštu miltų.

Ištarpink taukus, įmaišyk miltus, pridėk šaltą pieną ir gerai sumaišyk. Virink iki bus tiršta. Supiaustyk bulves ir morkas į mažus šmotelius, sumaišyk su visais kitais daiktais, sudėk į ištaukuotą bliudą ir kepk vieną valandą.

Šie valgiai suteikia visas penkias

maisto rūšis. Kiekvienas užtenka pietams del šeimynos penkių ypatų. Valgyk juos su duona ir su vaisiais arba marmaliada (jelly) kaip užsigardavimą. Tada turėsi visas penkias rūšis maisto, kurių jusų kunui reikia. Šios penkios rūšis yra žemiau parodytos:

Penkios maisto grupės.

1. Daržovės arba vaisiai,
2. Pienas, arba suris, arba kiaušiniai, arba žuvis, arba mėsa, arba šabelbonai.
3. Javai: kornai, ryžiai, avižos, rugiai arba kviečiai.
4. Sirupas arba cukrus;
5. Taukai: pavyzdin, riebumai lašanti nuo kepsnio, oleomargarinas, aliejus, sviestas.

Išsirink ką nors iš kiekvienos šių penkių grupių kasdien.

KAS SĄJUNGIEČIŲ VEIKIAMA.

PROTOKOLAS.

A. L. R. K. Mot. Sąjungos New York ir New Jersey Valstijų Apskričio suvažiavimas įvyko Sausio 28-tą, 1923, Karalienės Aniuolų parap. svetainėje, Brooklyn, N. Y.

Suvažiavimą atidarė pirm., S. Subatienė, 4-tą val. po pietų, su malda.

Delegatės pribuvo sekančiai:

Iš 11-tos kps., N. J., A. Mažonienė, V. Vitkienė, B. Vaškevičiūtė.

24-tos kps., Brooklyn, N. Y., M. Galickienė, Digrienė ir M. Akucevičienė.

29-tos kps., Brooklyn, N. Y., S. Subatienė, V. Skodienė, M. Servitienė, ir O. Paullionienė.

35-tos kps., Brooklyn, N. Y., A. Kazlauskienė ir A. Brangaitienė.

53-čios kps., Linden, N. J., O. Butkevičienė ir V. Guzevičienė.

Protokolas praėjusio suvažiavimo perskaitytas ir priimtas.

Raštininkė, B. Vaškevičiūtė, svarbių priežasčių delei, turėjo apleisti suvažiavimą. Jos vieton išrinkta A. Mažonienė.

V. Skodienė raportuoja, kad rengimas perstatymo, "Motinos Širdis" gerai sekasi. Veikalas bus perstatytas Vasario 11-tą, 1923, Apreiškimo Panelės Šv. parap. svetainėje. Užkviestas yra iš Newark, N. J. ant Vasario 1923. Veikalas yra gražus ir manoma, kad bus galima apvažiuoti vi-

sas kolonijas (Apskričio) su perstatymu.

Prakalbų surengimo maršrutas neįvyko kaip buvo manoma. Newark'e labai gerai pasisekė. Kalbėjo V. Skodienė. Naujų narių laimėjome apie 18. Kitose kuopose neįvyko prakalbų todėl, kad negavome kalbėtojos. Central Brooklyn'e buvo surengtos prakalbų, kuriose žadėjo kalbėti Centro pirmininkė, M. Jokubaitė. Žmonių prisirinko, bet kalbėjoja neatvyko. Nors per nekurį laiką buvo susirašinėjama su M. Jokubaitė ir ji buvo pasižadėjusi pributi, vėliaus aiškinosi, kad per vėlai gavusi laišką. Apskritys labai apgailėstauja, kad Centro pirmininkė, kuriai turėtų rūpėti organizacijos gerovė, savo pasielgimu padarė tokį nesmagumą Central Brooklyn'o kuopai.

Iš kuopų raportų paaiškėjo, kad nepergeriausiai stovi keletą kuopų. Del pagerinimo stovio silpnusių kuopų, pirmininkė, S. Subatienė apsiėmė važiuoti į tas kolonijas ir patirti priežastis sumažėjimo kuopų.

Del sujieškojimo vietos Apskričio išvažiavimui išrinkta komisija susidedanti iš: V. Skodienės ir M. Servitienės.

Suvažiavimų atidarymo laikas permainytas nuo trečios į antrą valandą po pietų.

Valdyba vienbalsiai išrinkta sekančiai:

Pirm., S. Subatienė,
Rašt., A. Mažonienė,
Izd. B. Vaškevičiūtė.

Pageidaujama, kad į Apskr. suvažiavimus kuopos pasistengtų prisiųsti daugiau delegačių.

Sekantis suvažiavimas įvyks New York'e.

24-tos kuopos delegatės pakvietė delegates ant iškilmingos vakarienės, surengtos pagerbimui Apskričio

suvažiavimo delegačių.

Suvažiavimą uždarė pirm., S. Subatienė, 7-tą val. vakare, su malda.

M. Mažonienė, rašt.

NEW BRITAIN, CONN.

Sausio 21 d. tapo suorganizuota Moterų Są-gos 59-ta kuopa, iš 14 narių. Aš manau, kad nauja kuopa pralenks ir kitas kuopas, nes turi gabių narių ir kolonija didelė.

Į valdybą išrinktos visos geros veikėjos. Pirm., P-lė M. Blažauskaitė, mokytoja ir atsižymėjusi dainininkė ir didi veikėja katalikų dirvoje. Tariu ačiu gerb. kun. E. Grikiui ir P. Gumbulevičiui, kad prigelbėjo suorganizuoti 59-tą kuopą.

Senosios kuopos nesnauskite, kad nauja kuopa nepralenktų jusų.

M. Jokubaitė,

Conn. Apskr. Organizatorė.

CLEVELAND, OHIO.

Mot. Są-gos 26-tos kps. mėnesinis susirinkimas įvyko Sausio 2 d., 1923 m. Susirinkimas buvo skaitlingas ir nutarimais turtingas. P-lė E. Žitkiūtė, buvusioji pirm. pakvietė naują valdybą užimti savo vietas. Valdyba susideda iš šių sąjungiečių: Pirm., F. Stakunienė, vice-pirm., M. Kiverienė, nut. rašt., P. Glugodienė, fin. rašt., V. Šukienė, izd., A. Orantienė, izdo globėja, Petkunienė, tvarkdarė, A. Kaučienė. Atstovės į Dr-jų Sąryšį, P. Staupienė, į Tautos Fondą A. Kaučienė. Į kitus skyrius renksime atstoves kitame susirinkime.

Sąjungietės nutarė pastatyti veikalą "Kantri Alena." Są-tės žada dar-

buotis taip, kad veikalas pavyktų. Surengimui vakaro išrinkti komisijon P. Staupienė; A. Navickienė, P. Glugodienė ir Bortnikienė.

Moterų Są-gos 26-ta kuopa turi gabių veikėjų. Taipgi tikimės daug gero iš naujos valdybos.

P. Glu-nė.

NEW HAVEN, CONN.

14 d. Sausio, Mot. Są-gos 33-čia kuopa surengė "Margumynų Vakarą," kuris susidėjo iš lošimų, dainų ir eilių. Nors tą dieną oras buvo blogas, bet publikos susirinko daug. Tas aiškiai liudija, kad žmonės užjaučia są-giečių darbams.

Iš visų atžvilgių, vakaras buvo pasekmingas, publika pilnai jautėsi patenkinta. Vakaro vedėja buvo p-lė M. Jokubaitė. Programą pradėjo sąjungietė H. Greičiunienė, ji sudainavo gražiai angliškai, "To you." Antras numeris buvo duetas "Oi kas "; kurį sudainavo H. Greičiunienė ir vargonininkas Philip M. Lautenbach. Turiu pasakyti, kad nors mūsų vargonininkas yra svetimtautis, bet gerai vartoja lietuvišką kalbą ir turi labai stiprų išlavintą tenorą. Publika buvo už žavėtą dainomis ir daug kartų atšaukė paantrinti. Gražiai pašoko maža mergaitė, Marcella McMahon.

Eiles pasakė šios mergaitės: E. Dzikiutė "Mūsų sportelis," P. Gvil-džiutė "Mirė tėvelis ir mamytė," B. Minsiuniutė "Šalis, kur upelis teka." Visos mergaitės labai gerai ir jautriai pasakė eiles, galima daug tikėtis iš jų ateityje. Gerb. kun. V. P. Karkauskas pasakė labai turtingą prakalbą, kvietė visas moterys rašyti prieš Moterų Sąjungos.

Publiką šiame vakare palinksmino jaunos są-gietės, sesutės E. M. Šimoliuniutės, sudainavo "Aš už marių žiemavojau" ir "Oi gražus." Šios mergaitės yra labai gabios ir turi malonus balselius, buvo daug kartų atšauktos pakartoti.

Buvo suloštas veikalas "Kuprotas oželis." Publika prisijuokė lig soties, nes minėtas veikalas yra gana juokingas. Artistai visi savo roles atliko labai gerai, kaip tikri profesionalai. Onytės rolę atliko E. Šimoliuniutė, Jonelio, F. Yarmakas, Motinos, R. Miknienė, našlio, F. Rasimas, piršlio, M. Dzikas.

Prie kuopos prisirašė kelios naujos narės.

Moterų Sąjungos 33-čia kuopa taria ačiu gerb. kun. V. P. Karkauskui už prakalbą, taipgi vargonininkui Philip Lautenbach, ir visiems artistams už lošimą, taipgi visiems, kurie prisidėjo prie patvirtinimo programo.

Sesutės, kurie ir ant toliau vienybėje. Mūsų darbai atneš gerus vaisius.

Korespondentė.

CHICAGO, ILL.

Bridgeporto Moterų Sąjunga

Sausio 27, trečiadienį teko pakliuti į Bridgeporto katalikių moterų surengtą vakarėlį Bridgeporto mokyklos rumuose. Vakarėlio tikslas—naujų narių pagerbimas ir jau esančios ir išvažiuojančios Europon narės p-nios V. Bručienės išleistuvės. Skaitlingas moterų burys, bent 50 ir vyrų apie tuzinas. Jauki salė gražiai išpuošta, pianas, šokiai, žaidimai, kalbos, dainos, skani vakarienė sudaro rimtą ir įspudingą atmosferą. Nors viena narė—p. V. Bručienė laikinai

persiskiria, bet visi džiaugiasi ir linki jai geriausios kloties vykstant į tolimesnį dainos mokslą. Visi nusijaučia, kad jos asmeny draugija turi didelio kalibro menininę, kad gali didžiulis tokia dainininke.

Vakarėlio vedėja įžymi moterų darbuotoja, "Moterų Dirvos" redaktorė p. A. Nausėdienė kviečia vyrų išimtinai atlikti programą. Kalba kun. Br. Bumšas, dainuoja p. Ramanauskas p. A. Pociui pianu pritariant, kalba "Dr." redaktorius, p-nia V. Bručienė, vėl dainuojama, skambinama. Naujų narių tarpe mes matome didžiai gerbiamas p-nias: J. Norkienę, O. Kirienę, J. Leščauskaitę, O. Sekleckienę, T. Petkienę, Pr. Burbienę, O. Beinoraitę, Mažeikienę, Maziliauskienę, Minelkienę Aleliunienę ir kitas, kurių pavardžių neatmenu.

Reikia pastebėti, kad Moterų Sąjungos 1-mos kps. pirmininkės p-nios A. Nausėdienės didelis tame nuopelnas. Ji kelia moterų organizavimosi sąmonę, energingai buria moteris prie Sąjungos.

Nors ir begalo malonu patekti į tokį idealinį moterų vakarėlį, rodos nenorėtum iš jo išeiti, bet jau 12 nakties. Visi patenkinti išsiskirsto.

NEW BRITAIN, CONN.

Per pasidarbavimą vietinio veikėjo, P. Gumbulevičiaus, paramai, pasidėkojant gerb. klebono, kunigo E. Grikio, 21-mą dieną Sausio įvyko Moterų Sąjungos prakalbos. Kalbėjo Moterų Są-gos Conn. Apskr. organizatorė p-lė M. Jokubaitė iš New Haven'o.

Pirmiausiai mus gerb. dvas. vadas, kun. E. Grikis pasakė gražią prakal-

bėlę, patardamas moterims organizotis ir pradedant naujus metus smarkiai veikti.

Po tam kalbėjo p-lė M. Jokubaitė, karštai, jautriai ir plačiai nupiešdama Moterų Są-gos veikimą ir naudą priklausyti prie jos. Padaryta pertrauka ir narės surašinėta, iš viso susirašė 13 narių, iš kurių buvo išrinkta valdyba sekančiai:

Pirm.—M. Blažauskiutė, vice-pirm.—Zuna Gurskienė, rašt.—Agota Nevulienė, išd.—Juzefa Vaznienė, išdo glob.—Ona Gudiniene.

Antru atvėju kalbėjo panelė M. Jokubaitė, linkėdama narėms darbuotis, didinti narių skaičių, motinoms prikalbinti savo dukteris, kaiminkas ir drauges; skleisti tikybą ir apšvietą tarpe jų.

Ant užbaigos kalbėjo M. Są-gos buvusi pirm., gerb. Petrukevičienė iš 17-tos kps., Hartford'o. Jos kalba padarė didelį įspūdį ant susirinkusių; nes ji pasižadėjo, jeigu bus reikalas, atvažiuoti savo išlaidom ir pagelbėti sustiprinti jauną, gyvą kuopą New Britain'e.

Šių prakalbų surengimas kainavo \$12.00, įeigų buvo tik \$5.00, tai P. Gumbulevičius paaukavo M. Są-gos 59-tai kuopai \$7.00 su linkėjimais išaugti didelei kuopai.

Moterų Sąjungos 59-tos kps. susirinkimas įvyks pirmą Nedėlią kiekvieno mėnesio.

Tėn buvusį.

BENTLEYVILLE, PA.

Vasario 3 d. įvyko Mot. Są-gos 44-tos kps. pasilinksminimas—šokis, Lietuvių svet. Nors visą savaitę lijo, bet subatoje pragiedrėjo ir mūsų pramoga pilnai nusisekė. Pelno liko \$94.00. Pelną skiriame vėliavai. (Ko-

kiai ir keno? Red.). Ona Rupkienė padovanojo gražią paduškaite, kurią išleidome išlaimėjimui, kurs davė \$10 pelno. Nors mūsų maža kuopelė, bet dirbame kiek galėdamos—neužsileidžiame didesnioms kuopoms.

Dirbame tautos ir Bažnyčios labui—ypač Bažnyčios, nes pereitais metais įtaisėmė Mišolą už \$30.00, o šįmet padovanosime Vėlykoms vėliavą.

J. Čepienė.

LINDEN, N. J.

A. L. R. K. Moterų Są-gos 53-čia kuopa turėjo savo metinį susirinkimą Sausio 21 d., 1923 m., kuriame buvo daug svarstyta kas link mus 52-čios kps. likimo ir po ilgam svarstymui galutinai nutarta, kad reikia daugiau narių gauti prie Mot. Są-gos, paskiaus buvo įnešta, kad palikti patogesniai laikui, ant pavasario—rengti prakalbas ir kaip galint prirašinėti naujų narių prie M. Są-gos. Toliaus buvo renkama valdyba 1923 metams, kuri liko beveik visa ta pati, tai yra, šios ypatos: Pirm., A. Liudvinitienė, vice-pirm., A. Tvaskienė, fin. rašt., V. Guzevičienė, išd., M. Kazakevičienė.

Taigi tikimės, kad mus valdyba dar daugiau šiais 1923 metais darbuosis, nors ir pereitais metais nesusnaudė, o dirbo kiek galėjo. Ant kiek man yra žinoma, tai buvo rengta balius ir piknikas ir narėms pritariant, visuomet turėjo geras pasekmes, nes pasirodo, kad didžiūma žmonių labai prijaucia Mot. Są-gai ir žodžiu sakant, ją rėmė. O mus kairios sesutės-moterėlės aiškiai pasako, kad nemato reikalo prigulėti prie Mot. Są-gos. Taigi labai yra apgailėstaujama, kad mūsų sesutės taip

ilgai nesusipranta, o gal senovės įpratimų nepamiršta sakydamos: "Kam tai visa moterims reikalinga." Bet nenustokim vilties, su laiku jos susipras ir visos prigulės prie tos bran-gios mūsų organizacijos, M. Są-gos. Sąjungietė.

SPRINGFIELD, ILL.

Vasario 11 d., Lietuvių svet. įvyko idomus "Dešrų vakaras," kurį surengė Mot. Są-gos 56-ta kuopa.

Žmonių buvo prisirinkę nemažai. Pirmiausia buvo vakarienė, paskui programos, kurį jaunamečiai vyčiai išpildė. Visos narės susitarė, kuri ką nupirkti arba aukoti, kad nereiktų "bily" mokėti. Taip ir įvyko, užtai pelno liko \$40.00. Vakaro vedėja buvo kuopos pirm., J. Gedminaitė. Pasibaigus programai prasidėjo šokiai, kurie tęsėsi iki vėlam laikui.

Taipgi Vasario 4 d., 1923, per prakalbas Šaulių Są-gos atstovo, gerb. A. Žmiudzinavičiaus, Mot. Są-gos kp. aukavo \$10.00 Klaipėdos reikalams.

(Obeliškis).

HOMESTEAD, PA.

Sausio 14 d., 1923. A. L. R. K. M. Są-gos 34-ta kp. laikė metinį susirinkimą. Iš svarbesnių nuotikių reikia pažymėti šie: Prie kuopos prisirašė 17 naujų narių, parinktosios Homsted'e, tai Są-gai yra kuomi pasidžiaugti sulaukus tokių są-giečių.

Į naują valdybą pateko šios: Pirm., J. Monkeliene, vice-pirm., Ag. Barauskienė, rašt., ta pati, M. Tumasnienė, pagelb., Al. Cibulskienė, išd. Ant. Potskevičienė, išdo globėjos,

Magd. Juozaitienė ir J. Markevičienė, maršalka, K. Varanauskienė, koresp., Ag. Jucevičienė ir P. Medonienė.

Dabartinė valdyba susideda iš gabių narių. Sąjunga tikisi, kad šį metą bus daug ko nuveikta kuopos labui.

Sausio 16 d. kuopa turėjo rojinį balių, žmonių atsilankė nedaugiau, sia, turbūt iš priežasties blogo oro, taigi ir pelno nedaug liko.

Sausio 28 d. tapo atvaizdinta du teatru: "Kuprotas oželis" ir "Tėtė pakliuvo," abudu veikalų gana juokingi, publika iki sočiai prisijuokė. "Kuproto oželio" roles atvaizdino šie: Motinos—S. Vaičiulienė, Onytės — J. Naujokaičiūtė, Jonelio — V. Kriaužlys, Piršlio—B. Ragauskas.

"Tėtė Pakliuvo" veikalą vaidino šie: Profesorius—gerb. vargonininkas, S. Kimutis, Mariutė, duktė—Ag. Jucevičienė; Studentas — P. Medonis. Abelnai imant, visi savo roles pagirtinai atliko, ypač p-lė Naujokaičiūtė, yra tikra Homestead'o dainos žvaigždutė ir tikra vaidintoja. Poni Vaičiulienė yra gabičiausia lošėja tarpe mūsų kps. narių. Poni Jucevičienė, pirmą kartą pasirodė scenoje, bet matyt pas ją yra daug gabumų. Vyrai visi atliko savo užduotį puikiai, užtat sąjungietės taria jiems širdingą ačiū.

Iš So. Pittsburgh atsilankė sąjungietės, p-lės Puidžiūtės ir V. Medonis. A. Puidžiūtė yra gabičiausi smuikininke Pittsburgh'o apilinkė; o Marijona yra pianistė. P-lės Puidžiūtės nesigailėjo palinksmint publiką gera muzika.

Solo padainavo porą dainelių V. Medonis, kuris turi gerai pralavintą baritoną. P-lė Naujokaičiūtė irgi dainavo; ji turi gražų sopraną. Iš visko buvo matyt, kad publikai programa patiko.

Sąjungietės dėkuoja muzikantui, Juozui Bukauskui už gavimą taip puikios orkestros, kuri labai gražiai pertraukose griežė. Tariame visiems ačiū, kas tik prisidėjo prie išpildymo programo. O ypač, širdingai dėkavojam mūsų gerb. vargonininkui, S. Kimučiiui, kuris viską taip gražiai sutvarkė, ir kuris nenuilstančiai darbuojasi mūsų kuopos labui.

Korespondentė.

JUOKAI.

Restorane.

—Kokios mažos pas jus porcijos!

—Sakau Tamstai, kad ir to nesuvalgysi... Tik Tamsta paragauk...

* * *

NEMOKA BULVIŲ SLĖPTI.

Ožkauskas padavė į teismą Pykčių už pavogimą iš rusio bulvių. Teisme jis sako: aš paslėpiau rusy, o jis išvogė.

Pykčius sako: Toks tavo ten ir paslėpimas buvo, kad aš radau. Jei nori, kad nieks nerastų, tai reikia taip paslėpti, kaip aš: joks vagis mano neras.

P. iš K.

* * *

AUKŠTAS "ČINAS."

Žydas (į žmogų): Ui, mano šunus dabar vaise gavo aukštą činą.

Žmogus: Kokį?

Žydas: Aš ir pats nežinau. Jis bus už jenerolą mažesnis, už kareivį didesnis.

Žmogus: Tai jis daug vokiečių išmušė?

Žydas: Ui, ne, jis mušė tik barabaną bum-bum-bum ir jo visa kuopa klausė.

P. iš K.

**UŽSISAKYKITE, SKAITYKITE IR
PLATINKITE
"TĖVYNĖS SARGĄ."**

"TĖVYNĖS SARGAS" duodamas kas savaitę apie 12 puslapių visokių pasiskaitymų, plačiai dėsto visą, kas tik gali lietuviui rūpėti.

"TĖVYNĖS SARGAS" duoda straiptinių, kaip tvarkyti katalikiškais pamatais šeimyną, kaip auklėti vaikai.

"TĖVYNĖS SARGAS" duoda plačių žinių apie Lietuvos ir viso pasaulio politikos gyvenimą. Taip pat rašo apie savivaldybių ir kooperacijos reikalus.

"TĖVYNĖS SARGAS" plačiai rašo apie mūsų tikybos reikalus ir katalikų Bažnyčios gyvenimą ir jos darbus.

"TĖVYNĖS SARGAS" duoda mėnesinius priedus: "Mažžemis ir Naujakurs," "Šeimyna," "Sveikata."

"TĖVYNĖS SARGAS" rašo, kaip vilkti žemės ir namų ukis, kaip gyvena ukininkai kitur, apie gyvulius, namų paukščius, apie Valstybės ūkį ir taip toliaus.

"TĖVYNĖS SARGAS" mokina vaikelius gražiai apsieiti.

"TĖVYNĖS SARGAS" duoda lengvų pasiskaitymų geriausių mūsų rašytojų.

"TĖVYNĖS SARGAS" suteikia kiekvienam savo skaitytojui atsakymus į visokius paklausimus visai dovanai.

"TĖVYNĖS SARGAS" suteikia kas savaitę kuodaugiausiai žinių iš Lietuvos ir iš viso pasaulio. Jame kiekvienas skaitytojas randa gražių eilių, sakaičių, pamokų ir pasiskaitymų.

"TĖVYNĖS SARGAS" visuomet papuoštas gražiais paveikslais. Pagal savo didumą ir gražumą "TĖVYNĖS SARGAS" yra pigiausias laikraštis.

"TĖVYNĖS SARGĄ" redaguoja
J. Andziulis.

"TĖVYNĖS SARGĄ" plačiai skaito katalikiškoji visuomenė.

Taigi pasiskubinkite užsisakyti
"TĖVYNĖS SARGĄ," nes vėliau pritruks pirmųjų numerių.

"TĖVYNĖS SARGO" kaina pristant:

LIETUVOJE:

Metams.....	12 litų
9 mėn.....	9 "
6 mėn.....	6 "
3 mėn.....	3 "
1 mėn.....	1 "

Užsieniuos—DVIGUBAI.

Mažžemiams, bežemiams, darbininkams ir naujakuriams 10 litų.

"TĖVYNĖS SARGO" Redakcijos ir Administracijos adresas:

Kaunas, Ožėškienės gatvė 3 nr.,
II augštas.

KEISTA PYPKĖ.

— Dėduk, dėduk! Kodel tavo pypkė tokia nutriušus?

— Mat, "skurbons" ėda...

P. iš K.

* * *

Svečiuose.

Po labai nuobodžių pietų šeiminkas savo svečiui:

—Labai malonu man Tamstą savo namuose matyt! Kada gi tamsta da kartą su mumis pietus suvalgysi?

Svečias:— Taip, aš, tiesą sakant, galiu kad ir dabar.

"MOTERŲ DIRVOS"

TURINYS, UŽ VASARIO MĖN., 1923 M.

1. Šv. Kazimiero Seserims į talką, Fed. Valdyba. pusl. 1
2. Rėmkime Feder. Vajų, Centro pirm. " 2
3. Prašalinkime iš savo tarpo pavydą. " 3
4. Moteris liaudies dainose, P. Kripaitienė. " 3
5. Nesitikėta laimė, J. V. Kovas. " 6
6. Juros drama, Sesutė. " 12
7. Grožės paslaptis, N. " 15
8. Patarimai šeimyninkėms. " 16
9. Kas sąjugiėčių veikiama: " 17

N. Y. ir N. J. valst. apskr. protokolas.

Koresp. iš: New Britain, Conn., Cleveland, Ohio, New Haven,
Conn., Bentleyville, Pa., New Britain, Conn., Linden, N. J.,
Springfield, Ill., Homestead, Pa

"MOTERŲ DIRVA"

917 WEST 33rd STREET,

;;

;;

CHICAGO,